

PON 23.8.	sv. Ruža Limska	18:00	Ruža, Stanko Leskovar * Ruža Vrhovski * Biserka Bračun, Štefek Mesiček * Zahvala za položenu maturu i upis na fakultet * Ruža, Stjepan Gorup, Anđelko Pasarić * Ana gd., Josip, Milan, Josip Golubić, Dominik, Marija Fišter, Franjo, Marija, Marijan, Božica gd. Gluhak * Tomo, Katarina, Vinko, Barbara, Jalža, Valent Klen, Darinko, Milan Peček
UTO 24.8.	<u>Sv. Bartol.</u> <u>apostol</u>	18:00	Stjepan Tandarić, Dragica, Adalbert Majerić, Dominik Ivanjko * Ivan Kusec
SRI 25.8.	Sv. Ljudevit IX.	18:00	Vinko Šurina gd. * Slavica Kahrić * Josip Šurina
ČET 26.8.	Aleksandar, Branimir	17:30 18:00	KLANJANJE Stjepan Hršak * Zlata, Tomislav Kavran
PET 27.8.	<u>Sv. Monika</u>	18:00	Juraj Podolšak gd.
SUB 28.8.	<u>Sv. Augustin</u>	18:00	Ida, Julijus Kolar, Nenad Krsnik * Slavko Živičnjak * August, Ljubica, Andrija Leskovar * August, Zdenko Vešligaj, Branko, Bruno Mikulić * Zlata, Antun Fagleš, Milena, Zdravko Maleš
NED 29.8.	Župna crkva	7:00	Franjo Burić * Pavo Topalović, na čast Majci Božjoj za obitelj
22. NED. KROZ GOD.	Mala Erpenja	8:00	Franjo Antolić * Milan, Dragica Drenški
		9:30	Na nakanu
	Župna crkva	11:00	ZA SVE ŽIVE I POKOJNE ŽUPLJANE
		18:00	Mario Puclin * Nenad, Ivan Kancir, Anđela Šoštarić, Zdenka Jakoplić, Ivan Zajec * Stjepan, Ivan Živičnjak * Na čast sv. Augustinu i sv. Moniki i za duše u Čistilištu * Mirko Antolić * Božica gd., Marijan, Franjo, Marija Gluhak
		19:00	Na nakanu

ŽUPA KOSTEL—obavijesti

PON 23.8.	sv. Ruža Limska	19:00	Marija, Josip, Verica Drlan, Zora, Franjo Vuk (od ob. Gajšak)
UTO 24.8.	<u>Sv. Bartol. apo-</u> <u>stol</u>	19:00	Amalija gd., Ivan Gajšak
NED 29.8. 22. N.K.G.	Župna crkva	9:30	Antun Zajec (od supruge) * Ruža, Stjepan Petrak, Danica, Josip Kolenko, Ljubica, Ljudevit, Vladek, Branka Flegar

Župni list
Rkt. Župa
Uznesenja BDM
Pregrada i
Sv. Mirko Kostel
BR.: 522/2021
MOB. ŽUPNIK:
091/381- 6210
22.8.2021.

DVADESET I PRVA NEDJELJA KROZ GODINU

Čitanje svetog Evanđelja po Ivanu (Iv 6, 60-69)

U ono vrijeme: Mnogi od Isusovih učenika rekoše: »Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati?« A Isus, znajući sam od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljaju, reče im: »Zar vas to sablažnjava? A što ako vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio? Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su. A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju.« Jer znao je Isus od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. I doda: »Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od Oca.« Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. Reče stoga Isus dvanaestorici: »Da možda i vi ne kanite otići?« Odgovori mu Šimun Petar: »Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji.«

Riječ Gospodnja

Uz Evanđelje:

Nakon opširnoga Isusova izlaganja u sinagogi u Kafarnaumu o kruhu života, učenici pokazuju svoje nezadovoljstvo zbog 'nerazumnih' tvrdnji njihova Učitelja, koje su ljudski gledano teško prihvatljive. Pred sablažnjenim učenicima koji mrmljaju Isus dodatno pojašnjava da se ne treba vjerovati u njega tek nakon što se vidi njegovo uzašašće na nebo, kao što to bijaše slučaj s Enohom i Ilijom, jer bi to značilo da se ne prihvaća njegovo božansko podrijetlo. To nema smisla, budući da on, 'koji bijaše prije postanka svijeta', dolazi upravo s neba. Nevjera učenika u Isusa, međutim, očitovana je činjenicom da je »Duh onaj koji oživljava, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i život su.« Ivan tvrdi da kao što je stvarno Isusovo fizičko tijelo, tako je stvarna i euharistijska istina. Oboje su dar s istim učinkom: čovjeku daju život. Međutim, mnogi učenici ne htjedoše vjerovati i ne učiniše korak naprijed prema povjerenju u Duha Svetoga, ne uspijevajući se osloboditi ropstva tjelesnosti. Isusa se nije zatekao iznenađen ovim činom prestajanja biti njegovim učenicima. On poznaje svakog čovjeka i njegove skrivene odluke. Prijanjati uz njegovu osobu i uz njegovu poruku u vjeri jest dar što ga nitko ne može dati samome sebi. Jedini koji ga može dati je Otac. Čovjek, koji u svojoj ruci drži vlastitu sudbinu, uvijek je slobodan odbaciti Božji dar i zajedništvo života s Isusom. Samo onaj tko je rođen od Duha Svetoga i njime oživljen i koji ne živi po tijelu, shvaća Isusovu objavu i biva uveden u Božji život. U vjeri učenik treba prihvatiti Duha Svetoga i euharistijski kruh samoga Isusa, sakrament koji daje Duha Svetoga i preobražava tijelo. Petar je vjerovao, pa je po njem Gospodin nastavio svoje djelo spasenja. Isus je

svojim umnažanjem kruha pokazao da ga je Bog poslao. A sad Isus, nakon što smo ga slušali o kruhu svagdanjem što nam podržava život i kruhu nepropadljivom koji ostaje za život vječni, zove svoje učenike, danas nas kršćane, da se konačno opredijele. Tko vjeruje njegovoj riječi, ima život. Mnogi su od njegovih učenika mrmrljali i govorili: Tvrda je to besjeda! Isusove su im se riječi učinile pretvrde, nisu ih više mogli slušati, nisu ih shvatili, i nisu više išli Isusovim uskim i strmim putem. Ali putem koji vodi životu. Blagovati njegovo tijelo, piti njegovu krv?! Sve im se to činilo nečovječnim, protivnim naravi. Pa i danas se to često može čuti. Neki drže da ne mogu vjerovati,

jer ne razumiju što Bog čini. No, vjera nije samo stvar razuma, već srca. Ona je dar nebeskog Oca. Tko samo ljudski i zemaljski razmišlja, mora se sablazniti. Zato su neki tada napustili Isusa. Isus ih pita dalje: Zar vas to sablažnjava? Da možda i vi ne kanite otići? Petar u ime svih učenika odgovara: Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! Učenici koji su mu ostali vjerni uviđaju: Mi vjerujemo i znamo, ti si Svetac Božji. Tu se potvrdilo staro iskustvo: tko vjeruje, vidi više. Vjera nam proširuje spoznaju, proširuje obzore. Duh je doista taj koji oživljuje, naše ljudske i zemaljske mogućnosti uzmiču. Duh Božji omogućuje i ono što se ljudski gledano činilo nemogućim. Duh Božji je oživio Isusa iz groba. On je bio umro, ali više nije mrtav, on živi. Duh je Božji taj koji je Isusa učinio kruhom za život svijeta. U slavlju euharistije otajstvo utjelovljenja, Isusove žrtve na križu i uskrsnuće postaju za nas sakramentalnom stvarnošću. U toj novoj stvarnosti mi idemo svojim putem. Jer Duh oživljuje sve. Duh Božji, koji je tijelo Isusovo iz groba uskrisio, učinio je to tijelo kruhom za život svijeta. U tom kruhu života prisutno je njegovo čovječstvo, njegova žrtva, njegova božanska proslava. I kad vjerujemo, to onda nije plod neke nauke, već plod istine i stvarnosti uskrsnlog Krista! Isusov govor je tvrd, ne zato jer je nerazumljiv, već stoga što ga je teško prihvatiti, osobito zbog posljedica koje sa sobom nosi. Pitanje 'govora' u prenošenju vjere je važno, ali stvarnost vjere, pa makar izložena u najsuvremenijem govoru, uvijek će biti 'tvrda'. Minulih godina uveden je govorni jezik u bogoslužje, no zbog toga nije porastao broj sudionika. Ne samo zbog određene kulturološke različitosti od biblijskog svijeta, nego i zbog toga što Riječ odjekuje u svoj svojoj tvrdoći. Riječ, u svom bitnom sadržaju, podrazumijeva izbor, savez poput onoga na koji pozivaše Jošua, podrazumijeva biranja područja, koja nisu uvijek lagana i nisu uvijek bezbolna. A pred zahtjevima koji se čine da guše život, u napasti smo i mi učenici, razmišljati poput većine: Crkva pretjeruje u svojim zahtjevima, želi nam zakomplicirati život, Riječ valja prilagoditi našem vremenu jer sadašnje društvene situacije ne dopuštaju živjeti po mjerilima prošlosti. I tako dalje... Nama, meni, danas Gospodin veli s još većom jasnoćom i tvrdoćom da treba uzeti ili ostaviti. No, nama, meni, danas Otac je dao mogućnost i žar da ponovimo Petrove riječi: »Gospodine, kamo da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga!«. Krhki smo, srca nam se često koleba, um sumnjiči, no Petrova tvrdnja se ustrajno ponavlja jer jedino Gospodin ima riječi života vječnoga.

Sveti Stjepan, kralj Ugarske

Zagrebačka katedrala koja je, uz Gospinu uznesenju, bila posvećena i sv. Stjepanu, o čemu svjedoči veliki gotski prozor u apsidi. To je crkva svakom Hrvat katoliku draga jer je s njom povezan velik dio naše povijesti i jer pod svojim svodovima krije grobove nekih naših povijesnih i duhovnih velikana. Svoju ljubav prema toj crkvi stavio je u stihove u svojoj divnoj pjesmi »Pri svetome Kralju« i naš veliki pjesnik i zaljubljenik u grad Zagreb Antun Gustav Matoš. Stjepan se rodio u Ostrogonu vjerojatno g. 975. kao sin vojvode Gejze i žene mu Sarolte. Kršten je već kao dijete, iako tada velik dio mađarskog naroda još nije bio primio kršćanstvo. Vjerojatno ga je krstio sam biskup iz Passaua Pilgrim ili koji njegov svećenik davši mu ime Stjepan, jer je u Passauu katedrala bila posvećena prvomučeniku Stjepanu. Podijelivši ugarsku Crkvu na 2 nadbiskupije i 8 biskupija, sagradivši mnoge samostane i crkve, kralj Stjepan je udario solidne temelje za stvaranje kršćanske kulture u svome narodu. U njegovu su mu radu bili najbliži suradnici njemački, francuski i talijanski benediktinci. Iz njihovih je redova proizašao i najveći broj vrijednih i revnih biskupa. Tako su benediktinci i u Mađarskoj bili pioniri kršćanske kulture. Uz njih valja u južnoj Ugarskoj spomenuti i redovnike i redovnice istočnoga obreda svetog Bazilija. Stjepan je namjeravao još za života učiniti sina Emerika suvladarom i nasljednikom. U posebnom pismu dao mu je i upute kako će se ponašati kao vladar. Odlomke toga pisma donosi Časoslov kao 1. čitanje u Službi čitanja. Emerik je poginuo od napada divljeg vepra. Stjepan je umro u Ostrogonu na blagdan Velike Gospe 15. kolovoza 1038. godine. Svetim ga je proglasio papa Grgur VII. 1083. godine. Grob mu je u Stolnom Biogradu (Szekesfehervar). Stjepan je za Mađare postao legenda, heroj, ideal, apostol i zaštitnik tijekom stoljeća. I danas se u Mađarskoj slavi njegov blagdan 20. kolovoza kao crkveni i državni praznik. Kult mu je proširen i u sjevernim krajevima Hrvatske. Zagrebačka katedrala, uz Gospinu Uznesenje, posvećena je i svetom Stjepanu.

Radovi na sakralnim objektima u Pregradi i Kostelu

Započeli smo radove na župnoj crkvi Uznesenja BDM Pregrada. Prema odredbi Konzervatorskog zavoda, moramo sanirati puknuća između tornjeva i zabata, koja su nastala usred petrinjskog potresa. Pojavilo se puknuće i na samoj freski, koja se nalazi na pročelju crkve. Zbog toga moramo pristupiti i restauraciji freske i obnovi pročelja crkve. Radovi će se odvijati prema financijskim mogućnostima, a cijena radova s PDV-om iznosi 570 000 kuna.

U Kostelu su započeli istražni radovi na kapeli Trpećeg Isusa.

Do sada smo napravili 3D snimke kapela sv. Leonarda, sv. Ane, sv. Jurja, a u Kostelu župne crkve sv. Mirka i starog župnog dvora. Svi navedeni objekti kulturno su dobro pod zaštitom te je za njih potrebno izraditi detaljnu dokumentaciju.